664/03

Den 16. juni 2003 blev i sag nr. 57.843:

xxxx xxxxxxx
xxxxxxxx xx
xxxx xxxxx

mod

Danica Pension
Parallelvej 17
2800 Lyngby

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har personforsikring i Danica Pension, klager ved sin samlever over, at selskabet med virkning fra den 12/2 1999 stoppede forsikringsdækningen ved tab af erhvervsevne.

Selskabet stoppede forsikringsdækning med virkning fra nævnte dato med henvisning til, at klagerens erhvervsevne ikke fandtes nedsat i dækningsberettigende grad efter dette tidspunkt. Selskabet har gjort forsikringsdækning efter den 12/2 1999 betinget af, at klageren tilkendes helbredsbetinget førtidspension svarende til et erhvervsevnetab på mindst halvdelen.

Forsikringen giver ret til præmiefritagelse samt udbetaling ved tab af arbejdsevne, såfremt forsikredes arbejdsevne som følge af sygdom er nedsat til 1/3 eller mindre af den fulde arbejdsevne. Nedsættes arbejdsevnen til mellem 1/2 og 1/3 er der mulighed for halv udbetaling ved tab af arbejdsevne.

Klageren blev i 1997 sygemeldt på grund af en stressudløst angstneurose. Selskabet har ydet forsikringsdækning i perioden 26/8 1997 til 12/2 1999.

Vejle Kommune har med virkning fra den 1/11 2002 bevilget klageren mellemste førtidspension.

Selskabet fastholder, at klagerens erhvervsevne efter den 12/2 1999 ikke var nedsat i dækningsberettigende grad. Der kan heller ikke blive tale om udbetaling efter dette tidspunkt, da forsikringen i september 1999 blev tilbagekøbt, da klageren ikke kunne betale præmien på ca. 22.000/året.

I sagen er bl.a. fremlagt speciallægeerklæring fra psykiater F.J. af 23/3 1998. Af denne fremgår bl.a.:

"Ult. maj 1997 sygemeldtes patienten, og hun har ikke siden været i arbejde. Hun fortæller, at hun konstant er meget angst og anspændt. Hun er bange for at gå ud, da hun føler sig svimmel, og samtidig oplever hun, at hun spænder i alle muskler, hun går stift, strammer i skulder-og nakkemuskulatur og bliver yderligere svimmel.

Hun har forsøgt behandling i flere regier, har været hos psykolog, hos fysioterapeut og til zoneterapi, al behandling har hjulpet hende men kun ganske kortvarigt, så snart hun er overladt til sig selv og sine problemer, spænder hun igen, bliver angst, usikker og svimmel.

Både hun og samleveren kan fortælle, at der var en rimelig periode i efteråret 1997, men siden medio december har patienten igen været meget angst. Hun relaterer det til, at hun medio december fik massage, der ganske vist løsnede spændingerne, men samtidig forværrede svimmelheden. De sidste 14 dage har hun måske haft det en smule bedre, samleveren beskriver det på den måde, at hun er begyndt at kritisere hans havearbejde, hvilket han ser som noget positivt.

Objektivt:

Fremstår samlet af tankegang, virker normal begavet uden tegn på reduktion. Der er ingen produktive psykotiske symptomer, og stemningslejet forekommer neutralt, naturlig moduleret bortset fra, at hun er grådlabil, når hun taler om sine problemer. Er hjælpsøgende i sin kontaktform.

Konklusion:

51-årig kvinde, der henvises til samtale på grund af vedvarende angstsymptomer. Der skal ikke tidligere have været psykiske problemer, men patienten er tilsyneladende dekompenceret i en stresset periode, og ligegyldig hvad hun har gjort siden, har det blot forværret hendes angst. Hun fortæller, at hun fast bruger Panodil samt Ibumetin 2oo mg 7 x daglig, og får yderligere Stemetil 5 mg x 3. Der er ikke ændret ved denne medicinering for øjeblikket, men der er aftalt ny tid."

I sagen er endvidere fremlagt speciallægeerklæring fra P.H. af 2/11 1998 fra psykiatrisk afdeling på V. Sygehus, og af denne fremgår bl.a.:

"**Konklusion:**

Det drejer sig om en 51-årig kvinde, der af hende selv og samlever beskrives som tidligere psykisk og socialt velfungerende, udadvendt og med stort overskud til at tackle også vanskelige situationer. I forbindelse med tiltagende arbejdsmæssig belastning samt familiære vanskeligheder synes patienten under stress at have udviklet angstsymptomer i form af anfald med indre uro, svimmelhed, hjertebanken og med angst for at dø af hjertestop. Patienten har været sygemeldt siden maj 1997 på grund af angstsymptomerne og har været i behandling med bl.a. fysioterapi, psykologsamtaler og hos praktiserende psykiater. Behandlingen har været dels samtaler og dels medicinsk behandling med nogen effekt. Praktiserende psykiater henviser til psykiatrisk afdeling med henblik på eventuel indlæggelse, men patienten starter den 25.05.98 et ambulant forløb efter primært kognitive principper, som patienten synes at være en realistisk mulighed for. Undersøgte udvider for hver gang sit aktionsfelt og råderum og vil fortsat komme til ambulante samtaler. Undersøgte er fyret fra sit arbejde pr. 31.12.1998, og vil muligvis frem til da være sygemeldt, men vil formentlig kunne genoptage andet kontorarbejde, muligvis på nedsat tid og med mindre telefonkontakt."

I skrivelse af 28/1 1999 til klageren anførte selskabet bl.a.:

"Danicas læge vurderer på baggrund af oplysningerne, at Deres sygdom er velbehandlet og at Deres arbejdsevne både i hidtidige erhverv og i øvrige erhverv ikke er nedsat med mindst 1/2.

De er derfor ikke længere berettiget til præmiefritagelse eller udbetaling ved tab af arbejdsevne og det betyder, at udbetalingerne fra forsikringen stopper pr. 12. februar 1999, hvorfra præmiebetalingen også skal genoptages.

...

Danica gør fortsat udbetaling fra forsikringen efter 12. februar 1999 betinget af, at De søger og bliver tilkendt offentlig helbredsbetinget førtidspension, der svarer til en nedsættelse af arbejdsevnen til 1/3 eller mindre af den fulde arbejdsevne, respektive til mellem 1/2 eller 1/3."

I skrivelse af 1/8 2001 til selskabet anførte klagerens samlever bl.a.:

"Vedr. M.P. [klageren] ... syg af stress siden 23/5 1997.

Som du er bekendt med, har jeg indsamlet materiale vedrørende M.P. Dette gælder vurderinger fra speciallæger, sygehus, genoptræningscenter m.m.

Disse papirer nævner intet om at M.P. er rask eller færdigbehandlet.

M.P. sendes gang på gang videre til nye behandlingstilbud.

Det er derfor komplet uforståeligt for M.P. og undertegnede, at DANICA den 28/1 1999 sender os et brev, hvori Danicas læge vurderer på baggrund af oplysningerne, at sygdommen er velbehandlet og arbejdsevnen ikke nedsat med 1/2.

M.P. har siden januar 2000 være sengeliggende i 18-20 timer pr. døgn. Hun har været indlagt på OK-Centret Enghaven ... fra 15/11 2000. Da der var tale om et 3 måneders prøveophold, blev hun, på grund af plads mangel hjemsendt d. 1/3 2001.

Efter dette ophold har V. Amt bevilget M.P. endnu et ophold på et Social psykiatrisk center. Kopi vedlagt. M.P. står, ifølge hendes sagsbehandler, først på ventelisten og håber snart at komme ind."

Klagerens samlever anførte supplerende i skrivelse af 9/9 2001 til selskabet, at klageren havde søgt men fået afslag på førtidspension. Af skrivelse af 28/3 2001 fra V. Kommune til klageren fremgår således, at man ikke har fundet grundlag for at påbegynde en sag om førtidspension, da klagerens lidelse ikke skønnes at være varig.

Af journalnotat fra kommunen fremgår:

"Der er således planlagt yderligere behandlinger, hvorfor jeg synes, det er tvivlsomt, om tilstanden er varig. På den anden side tvivler jeg på, pgl. kan vende tilbage til arb. markedet på normale vilkår. Jeg tror nærmere, det bliver i form af fleksjob eller anden form for beskyttet beskæftigelse."

I klageskrivelsen af 12/2 2002 hedder det bl.a.:

- "Januar 1999 Danica ***vurderer*** M.P. rask. Udbetalingerne stopper fra Danica. Hun er ikke rask og uden arbejde. Vælger henstand med indbetalinger til Danica. Pr. tlf. taler M.P. flere gange i løbet af 1999 med Danica. Da hun kun kan få henstand i et år, presses hun nødtvungen til opsige pensionsordningen. M.P. får behandlinger hos psykologer på V. sygehus.
- Januar 2000 Mona er sengeliggende 18-20 timer pr. døgn. Som samlever, får jeg fuldmagt til at indsamle erklæringer om M.P.s sygdom.
- April 2001 Jeg får de oplysninger Danica henviser til, i brevet hvor hun vurderes rask. I flere breve har jeg forsøgt at få Danica til at ændre M.P.s raskmelding. Endnu uden held.
- Januar 2002 Mona starter ophold på Center for socialpsykiatri S...

2. Hvad vil vi opnå

- Mona havde ved sygdommens start en forsikring der dækker: Tab af arbejdsevne, død, kritisk sygdom og pensionsopsparing. Ved at fejlvurdere M.P. rask kan Danica slippe for ydelser til M.P. Dette kan ikke være korrekt. Danica vurderer januar 1999 ud fra konsultationer hos F.J. i marts – april 1998. M.P. har været syg i 5 år og burde have økonomisk hjælp fra Danica."

Selskabet har i skrivelse af 14/2 2003 på nævnets forespørgsel om, hvilken information og rådgivning der blev givet klageren i forbindelse med genkøbssituationen, oplyst:

"M.P. fik den 3. februar 1999 brev om hvilke muligheder hun havde for at fortsætte forsikringen i forbindelse med fratræden fra A.L.A. Aps.

Den 15. februar 1999 modtog vi svar på, at hun ønskede henstand til den 31. december 1999.

Den 9. marts 1999 bekræfter vi, at der er bevilget henstand til den 1. januar 2000, hvorfra præmiebetalingen vil kunne genoptages, hvis vi ikke hører fra M.P. forinden.

Den 22. juli 1999 og 11. august 1999 ringer M.P. for at få tilbud på fripolice og genkøb af forsikringen.

Den 16. august 1999 sender vi de ønskede tilbud, ligesom vi gør opmærksom på, at hvis forsikringen ændres til en præmiefri ordning, bortfalder dækningen ved tab af erhvervsevne, da dækningen ikke har opsparet nogen værdi.

Den 30. august 1999 ringer M.P., da hun ikke har fået vores tilbud, og vi sender dem igen.

Den 3. september 1999 modtager vi en bekræftelse fra M.P. om, at hun ønsker forsikringen udbetalt, og hun har sat kryds i, at hun er klar over konsekvenserne ved at opsige forsikringen."

Af forsikringsbetingelserne fremgår bl.a.:

"Forsikringen giver ret til udbetaling, hvis forsikrede mister evnen til at tjene penge ved egen arbejdsindsats.

...

Selskabet kan gøre fortsat udbetaling betinget af, at forsikrede tilkendes offentlig førtidspension (invalidepension). Størrelsen af denne skal svare til en nedsættelse af arbejdsevnen til 1/3 eller mindre."

Nævnet udtaler:

Efter de lægelige oplysninger i sagen, herunder navnlig speciallægeerklæringen af 2/11 1998, finder nævnet ikke grundlag for at kritisere, at selskabet pr. 12/2 1999 stoppede forsikringsdækningen.

Nævnet finder ikke i øvrigt grundlag for at kritisere selskabets sagsbehandling.

Derfor

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

Marianne Højgaard Pedersen